

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 59/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., P., zastúpenej advokátom Mgr. A. B., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 34/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. decembra 2007 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti A., s. r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. A. B., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 34/07.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 6. novembra 2006 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 142 800 Sk s príslušenstvom. Vec bola vedená pod sp. zn. 35 Ro 853/2006 a v marci 2007 bola prevedená do registra „C“, kde jej bola pridelená sp. zn. 14 C 34/07.

Sťažovateľka 11. júla 2007 požiadala o nariadenie pojednávania vo veci a uviedla, že na jej žiadosť okresný súd „*nereagoval žiadnym spôsobom*“.

Dňa 9. októbra 2007 podala sťažovateľka sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi sp. zn. Spr 2538/07 z 12. novembra 2007 konštatoval, že sťažnosť je dôvodná, a zároveň uviedol, že „*vo veci je nariadený termín pojednávania na deň 23. 01. 2008*“.

V sťažnosti sťažovateľka ďalej uvádza: „*sa... domnievame, že postupom Okresného súdu v Trnave bolo porušené základné právo sťažovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote... ako aj právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov...*“

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania vedenom na Okresnom súde v Trnave... berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že sťažovateľ žiadnym spôsobom k prietahom neprispel a súd za 13 mesiacov od podania návrhu neurobil vo veci žiaden úkon, požadujeme... priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 25.000,- Sk. “

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd svojím nálezhom vyslovil, že boli porušené ňou označené práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 34/07, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 25 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využila možnosť postupu podľa § 63 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a 9. októbra 2007 podala sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Do uvedeného dátumu nepreukázala, že by si práva, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, chránila iným spôsobom.

Predseda okresného súdu na sťažnosť odpovedal listom sp. zn. Spr. 2338/07 z 12. novembra 2007, v ktorom uznal jej dôvodnosť a sťažovateľke oznámil, že vo veci už bolo nariadené pojednávanie na 23. január 2008 a že bude sledovať ďalší postup v predmetnom konaní. Vzápätí po doručení odpovede okresného súdu bola sťažovateľkou 6. decembra 2007 doručená sťažnosť ústavnému súdu.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07).

Ústavný súd zistil, že v súlade so zákonom č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb.

o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, bol spis okresného súdu sp. zn. 14 C 34/07 postúpený novozriadenému Okresnému súdu Piešťany.

V dôsledku uvedenej skutočnosti už okresný súd nemal možnosť ovplyvniť ďalší priebeh konania vo veci po 1. januári 2008, ako ani uskutočniť ním nariadené pojednávanie v januári 2008.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti už nemohlo dochádzať k prietahom v predmetnom konaní zo strany okresného súdu, a tým ani k porušovaniu sťažovateľkou označených práv.

Pokiaľ ide o posúdenie existencie prietahov v konaní okresného súdu do 1. januára 2008, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná okresnému súdu ako účinný prostriedok nápravy namietaného porušovania práv splnila svoj účel, pretože z procesných úkonov okresného súdu vykonaných po jej podaní (nariadenie pojednávania vo veci) je zrejmé, že predseda okresného súdu prijal potrebné opatrenia, v dôsledku ktorých postup okresného súdu bez prietahov, resp. plynule smeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky.

V čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v konaní nemohlo dochádzať (a to aj napriek tomu, že vo veci nebolo ešte právoplatne rozhodnuté).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Z uvedeného vyplýva, že návrh, ktorým sa sťažovateľka domáhala priznania primeraného finančného zadost'učinenia, je viazaný na vyhovie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení označených

práv orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označeným návrhom sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2008